

– Tú er so nógvur tímar einsamallur úti á vegnum, at tú er nærmast í terapi hjá tær sjálvum. Tú hugsar nógv, meðan tú súkklar

um kost. Vit hugsa øgiliga nógv um kost beint áðrenn kappingar. Skal eg til ein harða drúgva kapping, drekki eg nógv vatn dagin fyri og kann finna upp á at eta ein heilan litur av ísi kvöldið fyri, fyri at fylla vøddadepotini.

Útgerðin má vera í topp

Tað er spennandi at lurta eftir einum ítróttarmanni, sum er so væl vitandi um sitt ítriv. Sum er so beivstur um venjing og hvat skal tí fyri at vera við. Men eitt er tann kropsligi parturin av súkklingini: Sverri Mohr Edvinsson. Ein annar er útgerðin. Gamla kappsúkklaan hjá tær frá 1995 kundi ikki brúkast, men hvat krevst so?

– Útgerðin er dýr, bæði tí at hon noyðist at vera tað og so eitt sindur av móta eisini, tí hinir hava tað. Men taka vit t.d. gearskiftið, so skal tað rigga. Tað skal rigga hvørja ferð. Tað má ikki vera so, at í einum spurti byrjar alt at skrambla og skinkla. Vit súkkla long strekki, so tað er eitt krav, at alt er í lagi. Ketur, tannhjóll, hjól, alt skal vera av einum ávisum kvaliteti fyri at halda, og tað ger ein vanlig súkkla ikki. Hon heldur í eitt ár, so byrjar hon at gerast leys ymsastaðni. Eg hugsaði ikki um tað í byrjanini, men aftan á eina tíð, tá ið eg hevði fingið nýtt stell, eitt ordiliga gott. Stellið er ein dýrur partur av súkklini, men tá fólir tú eisini ein øgiligan mun. Tað ger tað, sum biðið verður um. Tá ið tú traðkar, fer tað beintleidis út í hjólið. Ikki at tað breiðir seg út til onkrar veikleikar í stellingum. Stellið skal verða lætt og stívt. Kravið er ein lott súkkla, serliga her í Føroyum.

– Hvát skal súkklaan kosta?

– Hevur tú súkkla fyri undir 10.000 kr. og luttekur í kappingum, so er hon ræðuliga blíg. Ein miðal-súkkla liggur um 16-17.000 kr. og tær dýru um 30.000 kr. Ein súkkla er ikki bara ein súkkla. Tú byggir hana upp alla tíðina. Allir partarnir av súkklini skulu passa til tín. Longdin á stellingum. Longdin á røðurspinninum. Pedalarurin skal eisini hava røttu longdini í mun til tín. Hetta ger, at tú fellur inn í súkklauna ordiliga. Tú blívur als ikki móður upp á sama máta.

– Tað vil siga, at tú ikki bara kann seta teg upp á eina eina ella aðra súkkla og fara avstað?

– Nei, ikki um tú skal kappast móti hinum. Tá eg byrjaði, hevði eg sum sagt bara eina vanliga súkkla, einar joggingskógvar, men hinir bóðu meg fáa mær einar súkkelskógvar. Við vanligum skóm traðkar tú 100 prosent niður eftir. Við súkkelskóm traðkar tú 60 prosent niðureftir og 40 prosent aftur og fram. Serliga í brekkunum kemur hetta væl við. Súkkelskógvarnir hava harðan botn, so tú gerst ikki móður í fótunum. So er tað vindmótstøðan, tú berjist ímóti. Klæðini hava týðning og eisini hjólini. Flestu súkkla hava tvey sett av hjóllum. Eitt við høgum felgum. Summi hjól hava fløt egari, sum venda fram eftir, venda síðuna til vindættina. Hjólini eru stív og góð, tey rulla nógv betur enn onnur hjól og tá serliga í undanbrekku. Súkkluhjálmur, sum ganga aftur eftir. Eisini serligar súkklu-buksur. Onki er so keðiligt sum at súkkla leingi og alt flákrar. Buksurnar hava tjúkkka máttu í skrevinum. Súkklauna stillar tú inn, so afturparturin er fastur niður. Summir hava eina súkkla til einkultstart og eina aðra til hinar kapping-

arnar. Alt hetta og okkurt afturat er neyðugt at hava, skal tú vera við millum teir bestu.

Nu er det barskt, nu gør det ondt...

Nú, vit hava súkklað eina góða løtu, sigi eg við Sverra, at eg kenni meg eitt sindur troyttan, og at eg ivist í, um eg kann fylgja við honum. Einum toppvandum súkkla. Men beint, sum eg havi sagt tað, komi eg at hugsa um brot úr bókini hjá Willi Reilo: »Bedst når det gælder«, og egi siteri úr bókini: »Jeg løber orienteringsløb på eliteniveau. Men mod slutningen af et løb, når kroppen begynder at protestere, plejer jeg at tænke: Nu er det barskt, nu gør det ondt. Det er godt, for så falder de svage fra!«

Hvussu mundi gingist, um hann hevði sagt: hetta klári eg aldrin!?! Við hesum í huga spyrji eg Sverra, um ikki tann sálarligi parturin telur nógv í súkkling? Og um hann brúkar sálarliga venjing?

– Eg venji ikki tað sálarliga, ikki meðvitandi. Men tú er so nógvur tímar einsamallur úti á vegnum, at tú er nærmast í terapi hjá tær sjálvum. Tú hugsar nógv, meðan tú súkkla og ímyndar tær eisini, at onkur er í reyvini, so at tú má koyra skjóttari. Serliga í einkult-starti ræður um at vera sálarliga sterkur. Tá verkir kroppurin allur sum hann er. Men har er tað týðningarmikið, at tú hevur góð úrslit í skjóttuni. Tú gerst sjálvsíkkur. Í hinum kappingunum hevur tað eisini týðning sjálvandi, og tá ið tú nevnið dómi hjá Willi Reilo, so hugsi eg beinanvegin um Jóhan Brend. Hann gevur bara upp, tá ið hann kemur í eina brekku. Tað er helst eitt ella annað, sum blokerar, tí hann klárar tað væl, um hann vil. Umráðandi er

at hugsa positivt. Tá ið Bogi Kristiansen, ið er meistarin í brekkunum, er við, hava hinir givið upp áðrenn. Í ár hendi tað, at Gunnar Dahl-Olsen hevði sett tað í seg, at hann skuldi f... halda danskarunum, sum komu upp her at súkkla. Gunnar vann eisini onkra etap. Hann hekk í teimum, og tað var altíð á málstriki tað bleiv avgjört. Tað staðfestir týðningin. Tú blívur upp á ein ella annan máta so sjálvsíkkur. Tað lýsir út av tær, at her kemur ein vinnari. Summir eru altíð nr. 1. Eg eri sum oftast nummar 3.

– Men átti tú so ikki at trúð eitt vet meira upp á, at tað í veruleikanum ber til at bliva bestur?

– Jú helst, tí undir venjing eri eg ofta bestur, og áðrenn kappingina í ár vann eg stevnuina inni á Skála. Nú eftir kappingina var triathlon kappingin fyrri lið. Gunnar fór avstað langt áðrenn meg, men eg var yvir ein minutt skjóttari enn hann. Í royndarkapping herfyri í 52 kilometrastrekk var eg trífjórð minuttir framan fyri Gunnar. Í avgerandi kappingum kenni eg tað væl, tá ið eg havi vunnið, tí tá eri eg eisini meira enn 100 prosent ferdigur, eg detti á málstriki. Í hinum kappingunum komi eg bara trillandi um málið. Eg kenni tað væl aftan, at her kundi eg havi gjørt tað betri. Men úrslitini og venjingarstaðan eru sanniliga eisini avgerandi fyri, hvussu tú sálarliga er fyri. Tað sálarliga spælir inn hjá øllum fólki. Fólk flest halda, at hevur tú súkklað 50 kilometrar, so má tú vera í ørviti. Hevur tú súkklað 100 kilometrar, so má tú vera óhugnaliga góður. Soleiðis hevði eg tað eisini einaferð. Teinurin til Kaldbaks var drúgvur, men tá ið eg hevði verið har, so var tað ikki so ræðuligt. Síðani gjøgnum tunnulin til

Kollafjarðar. Slepp tær heimaftur sum skjótast, segði eg við meg sjálvan. Alt var so ókent og langt burturi. Og soleiðis kundi eg hildið áfram.

Myndamaðurin vitjar, men vit práta viðari

Men tað sleppur Sverri ikki, tí beinini kennast tung nú. Eg biði hann siga eitt sindur um súkkluumstøðurnar í Føroyum.

– Tær eru góðar. Byrt tú í Havn kann tú sleppa undan brekkum heilt norður til Streymin. Men skal tú venja brekkur ber til at fara niðan á Oyggj og víðari niðan til kuplarnar. Ein annar møguleiki er at taka súkklauna við í bilin og koyra norður til Eiðis. Súkkla nakrar ferðir niðan á Eiðisskard. Tað er gott at kunna súkkla teir longu teinarnar, men tað ber ikki rættuliga til í Sandoyinni. Fyrirminurin er so, at tú venur bæði at standa og sita, meðan tú súkkla.

Meðan vit súkkla víðari í stovuni, kemur myndamaðurin, men vit missa ikki konsentrátiónina av tí. Myndamaðurin klíkkir, og Sverri prátar víðari um áhugan fyri súkkling í Føroyum. Áskoðarnir eru ikki nógvir. Øgiliga fáir. Súkkling savnar ikki fólk, ikki enn í hvussu so er. Tað lagna er, at súkkla nár kenna næstan allar áskoðarnar. Tað er at líkna við eina stóra familju. Foreldrin, ommurnar og abbarnir, systkini og kanska onkur einstakur uttanfyristandandi

hyggja at, sigur hann.

Eg royna at fiska eftir einum svari frá Sverra, um hvussu hann kann bliva eins góður og teir bestu. Sverri sigur, at teir bestu eru í toppvenjing fysiskt, og at teir eru vanir at vinna.

– Eg mangli helst tað sálarliga yvirskotið, ið skal til. Sjálvsagt eru teir, sum nú eru í Danmark og súkkla, betri fyri, men tað sigur hinvegin, at føroyskir súkklaar eru góðir.

Hvussu verður áhugin vaktur?

Súkkling er rættuliga nýggj ítróttargrein í Føroyum. Tað ið av súkklaum, ið luttaka í kappingunum er ikki høgt, men hvat gera vit fyri at fáa fleiri súkklaar? Hvussu vekir tú áhugan fyri súkkling t.d. í Sandoyinni?

– Eg eri bangin fyri, at tað kemur ikki broyting í fyrrenn vit eru blivnir gamlir. Tá vit fáa tíð at vera venjarar, at fara við teimum ungu. Sum nú er er mána-kvøldstúrurin eitt høvi, men hann endar sum oftast sum eitt venjingarkvøld, og er so eitt ólukkudýr við, so kemur hann aldrin aftur. Ein máti at skapa áhuga í Sandoyinni er kanska at siggja súkklaararnar oftari í kapping. Tey ungu í hvussu so er siggja upp til okkum, og tað kann skapa ein áhuga, sigur hann.

Klárur til Oyggjaleikdr

Sverri og eg hóma mállinguna nú. Spurturin er byrjaður, men beint áðrenn klári eg at spyrja hann, hvørjar ætlanir hann hevur í komandi ári, um hann ætlar sær við á Oyggjaleikurnar, og hví hann ikki var við, seinast leikirnir vóru?

– Eg bleiv biðin at koma við. Konan var tá við barn, og eg sá, at tíðspunktið passaði ikki saman, so eg gav avboð beinanvegin. Men hevði tað verið næsta besta, so veit eg ikki. Harafturat helt eg, at eg var ikki nóg góður tá at luttaka á landsliðsstøði. Men komandi ár eri eg klárur, um eg sleppi við, og eg eri til reiðar at offra meg fyri hinar. Av heimligu kappingunum satsi eg mest upp á einkultstartin. Har skal eg vera minst nummar tvey. Í Grand Prix hugni eg mær saman við hinum. Mær dámar onkursvegna ikki kappingina, og eg havi longu vunnið hana einaferð, leggur Sverri skemtandi aftura!

Í køkinum hjá Sverra norðuri í Havn hongur stóru jólakalendarin við fleiri enn 24 lúkum. Aftanfyri lúkurnar goymir hann úrslit og minnir og ætlanir í súkkluvíninum. So er bert at vóna, at ongin lúka goymir súkkla við ongum saðili!

Úrslit higartil:

1995: tað fyrsta árið nr. 8 av 10 luttakarum í 100 km.
1996: nr. 3 Grand Prix Føroyar
nr. 4 einkultstart FM30 km
nr. 6 100 km
1997: nr. 1 Grand Prix Føroyar
nr. 3 einkultstart FM 30 km
1998: nr. 3 iStatoil Kring Føroyar
og Grand Prix Føroyar og 100 km